

מלו מילים: מילת ביכורים

מזבוב – פיל

סיפור מאת: ליטמאן

מתוך הספר: פעטער סימכעס שפאסערייען [מִהַתְּלוֹת הַדּוּד שְׂמַחָה], בואנוס איירס, 1936¹

תרגום חופשי מידיש: ד"ר עדינה בר-אל

אבא של שלמה'לה שוחח פעם עם אמו אודות דוד שמחה ואמר:
- "את יודעת? אחיך יכול לעשות מזבוב פיל".

שמע זאת שלמה'לה ואוזניו הזדקרו.

- "באמת?" – הוא שאל.

- "מה?" – ענו לו בשאלה.

- "דוד שמחה יכול לעשות מזבוב פיל?"

- "מה, לא ידעת?"

- "לא".

- "נו, מעכשיו תדעי".

באותו יום ציפה שלמה'לה לבואו של הדוד. חסר סבלנות הוא חזר ושאל את אימא:

- "אמרי לי, זו אכן אמת? דוד שמחה יכול לעשות מזבוב פיל?"

אימא צחקה וענתה:

- "בחור פתי. מה אני יודעת? כשהוא יבוא, תשאל אותו".

באותו ערב לא הגיע דוד שמחה, ושלמה'לה לא הצליח להירדם. הוא שכב במיטה, וכל העת הרהר וחשב, איך יכול הדוד שמחה לבצע קסם כזה ולעשות מזבוב פיל?

¹ ראה המאמר: "דוד שמחה מארגנטינה ודודים נוספים" בגיליון זה.

שלמה'לה נרדם רק באמצע הלילה. ואז הוא חלם, שהבית מלא בזבובים וביתושים; והנה נכנס דוד שמחה, נושף ימינה, נושף שמאלה ו... כל הבית מתמלא בפילים! פיל אחד עומד על המנורה, שני על האגרסול, שלישי על קופסת הסוכר והרביעי על השעון.

הפילים החלו להסתובב כה וכה עם חדקיהם, רועשים, אבל דוד שמחה כלל לא פוחד. בכל מקום בו הוא רואה זבוב, הוא נושף ועושה ממנו פיל. ומיד מתמלא הבית בפילים. ושלמה'לה רואה פילים על הקירות, על התקרה, על הרצפה, על השולחן, על הכיסאות. שלמה'לה רוצה להתיישב, אך אין לו מקום. כל הכיסאות והספסלים נתפסו על ידי פילים, והוא צועק: "די, מספיק, דוד! לשם מה אתה צריך כל כך הרבה פילים?"

אבל דוד שמחה צוחק וממשיך לנשוף, ושלמה'לה רואה איך הבית מתמלא באלפי אלפים של פילים.

בבוקר, כאשר שלמה'לה התעורר, הוא היה רטוב מזיעה. אימא שאלה אותו: "מדוע צעקת כל-כך בשנתך?" והוא סיפר לה את חלומו. אימא צחקה מאוד ואמרה: "הו, בחור פתני, הרי לך סיפור על פילים".

באותו ערב הגיע דוד שמחה. ברגע שהוא דרך על סף הבית, רץ אליו שלמה'לה ושאל:

"דוד שמחה, האם זו אמת, מה שאבא אמר?"

- "מה הוא אמר?"

- "שאתה יכול לעשות מזבוב פיל".

דוד שמחה צחק וענה:

- "שאלה יפה. מה, לא ידעת זאת?"

- "לא".

- "זה חידוש. איך זה יכול להיות שלא ידעת? את זה יודע אפילו ילד בעריסה".

- "ועשית כבר הרבה פילים?"

- "איזו שאלה? את שני הפילים בגן הזואולוגי ראית?"

- "כן".

- "הם היו פעם זבובים ככל הזבובים".

- "נו?"

- "אז אני נשפתי עליהם והם נעשו פילים".
 - "אבל, איך, דוד" – שאל שלמה'לה – "איך ניתן לעשות פיל מזבוב?"
 - "אתה רוצה לראות?"
 - "כן".
 - "לך ותפוס זבוב עבורי, ומיד תראה".
- שלמה'לה הסתכל סביבו וראה על הקיר זבוב. הוא רצה לתפוס אותו, אבל הדוד שמחה לקח את ידו ועצר בעדו:
- "חכה, רגע אחד. מקום כדי להחזיק בו את הפיל יש לך?"
 - "לא".
 - "פיל, הרי אתה יודע, הוא גדול. הוא לא ייכנס הביתה. חוץ מזה, עליך לדעת, שפיל זה ירוץ אחריי לכל מקום וגם ירצה לאכול".
 - "אז תיתן לו".
 - "ואתה חושב שאפשר לספק פיל בפרוסת לחם עם חמאה, או בשלוש כפיות מרק? פיל יכול לאכול מאפייה שלמה בפעם אחת".
 - "אז מה?"
 - "אז היכן ניקח כל כך הרבה כסף לשלם? הא?"
- שלמה'לה התעצב אל לבו.
- "אכן, אתה צודק", אמר.
- דוד שמחה ראה כי לשלמה'לה עצוב, הוא אחז בידו ואמר לו:
- "אבל, אל תדאג, ילד. כאשר אחסוך מעט כסף, נוכל לשכור דירה גדולה עבור הפיל ולקנות עבורו מאפייה. אז תראה איך אני אעשה אחת ושתיים מזבוב פיל, ואשלח לך אותו במתנה".